

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Capvt IX. Oratio pro amore virtutum, & odio vitiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

& insurgere. Quoniam te Deum meum creatorem cæli & terræ, grauissimè offendi; gloriam & honorem tibi debitum non reddidi, sed sæpe furatus sum, mihi aliquid boni attribuendo. Animam meam iaculis peccatorum frequenter confodi, graui-ter vulneraui; & faciliter consentiendo tentationibus carnis spiritum letaliter occidi. Da ergo mihi Domine Deus, iudex iuste, fortis & patiens, tantam contritionem peccatorum meorum & dolorem, quantam dignam noueris peccatis meis deberi: magis-que in præsentì punias & castiges, quam in futuro iudicio mala mea reserues & condemnes. O pie, ô clemens Deus, esto propitius mihi indigno & maximo peccatori, qui propter peccato- res & iniustos, in hunc mundum venire dignatus es; atque pro eorum reconciliatione ex charitate crucifigi & morte turpissima condemnari non reculasti.

CAPVT IX.

Oratio pro amore virtutum, & odio vitiorum.

Domine Deus virtutum, cuius est totum quod est optimū, insere cordi meo amorem tui dulcissimi nominis. Planta in me radices verarum virtutum: & germina sanctæ meditatio- nis, cum viriditate boni operis, fac ex crescere & sursum pullu- lare; ne velut infructuosa arbor stem in domo tua otiosus: sed potius tanquam oliuam fructiferam me excole; & quicquid vi- tiosum in me repereris, radicitus extrahe, & ad nihilum redige. Da mihi odium vitiorum meorum, victoriam passionum, mortifi- cationem concupiscentiarum, & superborum motuum suppres- sionem, extinctionem inuidiæ, mitigationem iracundiæ, expul- sionem acediæ, detestationem avaritiæ, repulsionem malæ tri- stitiæ, contemptum gloriæ, fugam honoris, & omnium conso- lationum terrenarum abiectionem: ita vt nil terrenum, nil ca- ducum, nil vanum, nil curiosum, nil carnale, nil blandum, nil as- sperum, nil cupidum, nil liuidum, nil falsum, nil fictum cor meum tangat, moueat, vel alliciat, capiat, illaqueet, aut seducat.

2. Da fastidium omnium terrenorum, desiderium æternorum, amorem omnis boni, affectationem omnis virtutis, cognitionē summæ veritatis, fruitionem æternæ felicitatis. Concede beatam ac felicem mortis horam inuenire, & in timore tuo & charitate semper ambulare. Euacua cor meum ab omni creatura; & ab omni quod me impedire potest & obtenebrare. Sim simplex, purus, & totus in fixus ac suspensus. Da veram, internam & di- uinam pacem, & sine omni perturbatione mentem possidere tranquillam.

3. Da

3. Da ad aliquid temporale viciose non affici: nec ab hominibus velle agnosci, nec curari, nec stulte amari: quia omnes seducunt & seducuntur, qui aliquid extra te inordinatè cupiunt vel diligunt. Nullum ad me hominem, per blandimenta aut obsequia, fac me trahere: sed omnes à me sapienter remouere, ad te verò salubriter dirigere; nihilque in homine aut aliqua creatura respicere & amare, nisi quod tuum est, & propter quod facti sunt.

CAPVT X.

Oratio de patientia in tribulatione & angustia cordis.

Domine Deus dilecte, sancte Pater meus, non sum dignus à te consolari & visitari, sed duris verberibus castigari & flagellari. Ego merui grauitates multas & varias tribulationes habere, quia valde peccavi, & innumeris beneficijs tuis ingratus exiui. Ego non sum dignus, sicut ceteri boni fideles & deuoti fratres mei, diuinis consolationibus recreari, & inter caelestes conuiuas computari. Sed obsecro te Pater sancte, dulcis accipie Domine, fac me vnum ex minimis vernaculis tuis, vt sim saltem nouissimus pedisequus eorum, quorum vestigia non sum dignus osculari. Habeant ipsi consolationes multas & magnas, quos speciali amore diligis & honoras: mihi minimo & infelici magnum & acceptabile sit, quod me affligendo doloribus & contrarietatibus diuersis mihi non parcis.

Iob. 6.

2. Da patientiam pie Domine, & sit mihi omnis tribulatio & angustia, supra omnem consolationem desiderabilis & beneuenta. Et hoc singulariter pro honore tuo patiar & gratum habeam, non pro meo lucro ampliando, vel pro mercede potiori speranda. Meum lucrum maius non sit, quam libenter pro honore tuo pati, & vsque ad imum desiderare vilipendi, & annullari; atque euestorum hominum vestigijs veraciter subijci & humiliter substerni. Insculpe cordi meo, veritas summa, Deus meus, lux sempiterna: vt mihi ipsi vilescam meque despiciam, & tamquam exulem, peregrinum & pauperem ignotum, sicut solitarium neglectum, ab omni creatura relictum, ac omni consolatione humana indignum, in hoc mundo me teneam; & præterquam in te spem & solatium nullibi quaeram. Sed me tanquam mortuum super terram & mūdo sepultum existimem; cuius memoria iam diu præterijt, nec est inuenire aliud vestigium, nisi vile, latens sub terra, sepulchrum. Da mihi æterna Sapientia Patris, hæc intenta mente sapius percognare, & considerare nouissima mea semper: & ad futurum iudicium me præparare, faciemque tuam præuenire precibus & lamentis.

CA-